

Öknamn.

Öknamn på invånarna i andra byar, har nog förekommit, någon gång, men det har oftast varit inflyttade personer, som man hört detta av. Mig veteligt har ortsbefolkning: en ej haft öknamn på folk från andra byar. Några andra öknamn på städernas invånare, än "köpstakarna" "köpstefolk" förekom ej, men kände man sig illa bemötta eller lurad i affärer av dem, så kunde man säga ifrån att: "vi krusas inga halta lopp: hållare".

Ordspråkstalesätt.

Man talade nog om gåringar, Smälänningor & Hallänningar, med ett visst förakt ibland, man värderade i allmänhet deras arbets: prestationer lågt. Hallänningarna som alltid kallades "hallingar", brukade vid slagströkning

ej lyfta plejeln tillräckligt högt, så att
slaget fick någon kraft, utan snussade den
sunt bakom örat, istället för högt över
huvudet. Man brukade säga, när man fick
se en person som halkade eller gjorde
en ofrivillig vett: "han slog en rikti' kulling".
Smälänningar & göingar räknades ej heller som
fullgoda arbetare, utan mera som handels-
män, som knipsluga & knålar. Ett talesätt
om göingarna var att ^{man} brukade säga:
"Var för lytta sej, så göingajorden".

Slämt Benämning, göingaspis, skubbar, före här.

Man så att i uppförboken brukade
skogsbornas vagnar säga: "kom och hjälps
mej, kom och hjälps mej". I uppförboken
så den: "tack för hjälpen, tack för hjälpen".
Om man ^{frågade} en smälänning, som
kommit ner på slätten för att söka arbete

Var är ni ifrån? så svarde han: "Åh ja, e
ifrån de fattiga Smaculan, i Tranoberglan"
men när jag förtjänat pengar e var vid massa,
blev svaret: "från Smaculan, va vill
du dau?" Man kallade stundom mänen
för göingasslen, det härledde sig av att
en göingebonde förrits som var så när
sig att han hade sina drängar till att
arbeta vid mänsken. Det har nog för,
här också förrits samor som härnade folks
från andra orter, men de är bortglömda nu,
jag minns att man härnade färsingarna så
här: "de bynge rock bra, bara de bynge kalhat".
man sade också att färsingarna hade grönt
blod. År de efterfrågade skamthistorierna, här
jag bara hört den om drängen som skulle smä-
ja vagnen. De va en gång en bonne som så te

sin dräng att han skulle gå & smörja
vagnen & när bonden sen frågade om gjut
det, svarade: "ja ja har smort den alla stans
utan i sundeli tuta, & där kunde icke fan
komma te".

Förhålland. till andra bygder:

Någon osämja mellan socknen & grannsocknar
na förekom ej, även om pojkar, i min ungdom
någon gång knabblades med varandra vid dans
tillställningar, marknads & beväringsmönstring-
ar. Någon missämja med tätortskommunsamman-
slaget har ej här förekommit.

Kontakten med L. ex. Västgötarna kom genom
gärdforshandlarna, de sk. "Kosallarna", efter vintern
1868, sökte pallänningarna arbeta här med slag-
träskning, gåingarna körde här ned med stegar, pump-
par. Träsläjet, i äldre tid körde hela byalaget här
från stället, till skogsbyggden efter timmer då någon skulle
se bygga.

ACC. N:R M. 12026:5.

Genom h sthandeln kom man i kontakt
med färsingarna   folk från  stern. Med
innesamlingen i städerna kom man i kontakt
då man där sålde sina jordbruksprodukter
  köpte sina behovsvarer.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

5

ACC. N:R M. 12026:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 81

Katurläkaren Anders Hansson i
Hallaröd, har mig vetesligt, ej varit känd hos i öten.

Lars Andersson

N:o 1951

Växtföljd.

Flär i vår ort, som ju är en slättbygd, ~~har~~ har ordnad växtföljd förekommet sedan början av åttiotalet, då sockerbetsodlingen kom i gång. Man brukade näst ha 7 skiftesbruk, där växtföljden var: 1- grönsaker & något ärtor & vicker till magnad, 2- bete, samt råg där jorden var lättare, 3- sockerbeter, foderbeter och potatis till husbehov, 4- korn eller blandsäd, 5- klövervall till höskörd. 6- vall till höskörd eller bete, 7- havre eller blandsäd.

Täldre tid sådde man säd bara i de när-
mest gäddan liggande vängarna och hade den
övriga jorden i bete. Man odlade då näst
ärtor, bete, råg och korn. När sockerbetsodlingen
kom i gång, slog man sig mer på ladvärdss-
skötsel, förut hade man blott några kor,
även på större gårdar. Där man hade stor

sockerbetsodling, behövde man ej odla så mycket fodersatfrukter, då man ju hade betnassa och bläst till foder. Grönsaksodling är någon betydelse, har ej förekommit här på orten. I början av 1900-talet ändrade man växt, följden på många gårdar, man började ha 4 eller fem skiftesbruk & hade stor betodling, samt mera vet. och korn, samt mindre vall & grönfoder. Helträdas har ej förekommit sedan 80-talet, under första världskriget börja man på några gårdar med raps och fröodling, men efter kriget upphörde den igen. I omedelbar senare kristiden börjades det odlas frö och oljeväxter igen i stor skala så de flesta gårdar nu har en betydande odling därav och på samma gång hålles det ringa eller inga mjölkkr. På grund härav har man också övergivit den gamla ordningen med växtföljden.